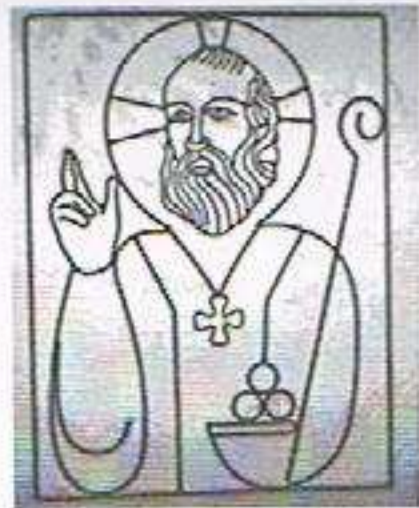

ЂАНГВИДО СИФОЛА

Ђангвидо Сифола (Gianguido Sifola) плете снове од жице, материје од којествара своје скулптуре, и рима којима ослобађа дух од свакодневне трке са животом у Барију, граду Светог Николе. У његовом студију, у „виа“ Данте, влада привидни хаос жица, електрода, стихова, али у његовој књизи „Луткар од жице“ влада хармонија међу његовим луткама, тварима од жице и римама.

ПЛАТОНЕ, УКРАО СИ МИ ОСМЕХ

За Дану

Ох. Платоне, не познајем те
Остављаш уд... бесрамни...
у нечему што је моје...
Упадаш у туђе поље тек тако...
Мисао лети високо... до неба...
Сви гледају зачуђено...
док...
он дебља над нама...
Ох... тешко мени...
Рај
оковани је осемењен...
ја... привлачни младић... финог ума...
и даље гледам
тебе који си украо мој свет
својим знањем
и који си ми га, баш као и она,
поклонио обичним осмехом

ЗАСЕДА

Србији

Известан је одговор
блиске заседе...
треба брзо схватити биће твоје...
оштар ударац... помало искошен...
снажно ме потреса...
клецам коленима,
али умом... не!
Примам гордо...
искусно...
ретке ударе али за тебе то су...
ударци маља.
Ти таласаш, тетураш...
Шта си мислила?
Има неког разлога...
што сам ја жив...
Што сам плен или грабљивац...
открићемо то заједно...
у борби!

